

med, og det ærede Medlem sagde, at det staar for ham saaledes, at der vil ikke lettelig blive fremmet en Lov om Alderdomsforsørgelse, uden at en Lov om Invaliditet bliver afgjort med det samme. Det ærede Medlem var ikke fri for noget spndigt at henvende sig til os Forslagsstillere, fordi vi ikke havde taget dette med. Det ærede Medlem hævdede, at den tungere Opgave vare vi gaaede af Vejen for; den forholdsvis lettere Ting at føre op med nogle Tal og nogle Aldersklasser havde vi kunnet magte, hvorimod vi havde ladet den vanskeligere Saa ligg. Den højtærede Indenrigsminister udtalte sig i samme Retning, og dette Argument fra Invaliditeten er siden kommet ud og har været Hovedargumentet paa det store national-økonomiske Møde, der blev holdt her. Jeg kan ikke nægte, at ærede Medlemmer maa holde mig til Gode en let Forundring over, at et Alderdomsforsørgelsesforslag fra deres Side meget lettelig lader sig fremme uden nogen Invaliditetslov. Jeg havde virkelig ikke ventet, at det ærede Medlem fra Stege vilde være kommet med et Alderdomsforsørgelsesforslag, uden at han i Forvejen havde løst denne vanskelige Opgave, som han bebrejdede os, at vi ikke havde løst. Det var jeg ganske sikker paa, men ikke desto mindre lade ærede Medlemmer Invaliditeten ligge; den er her ikke, men Alderdomsforsørgelsen, den lettere Sag, gaar glat og lettelig igennem. Lad mig tilføje med det samme: der er her intet af de Tal, som der var i vort Alderdomsforsørgelsesforslag, disse Tal, som det ærede Medlem havde saa ondt af, ikke et eneste Tal, ikke en eneste Oplysning, ikke et eneste Forarbejde, ikke en eneste Statistik. Tallene mangle fuldstændig og komplet ved dette Arbejde, som de saaledes have gjort sig overordentlig let. Siden jeg taler om disse Tal, maa jeg maaste minde om, hvilken Rolle disse Tal have spillet under Forhandlingen, og hvilken Kritik der har været rettet imod dem. Den højtærede Indenrigsminister, som var enig i Hovedsagen med Hensyn til disse Tal, og som anerkendte, at det var, hvad det jo ogsaa er, ikke blot de bedste men de eneste Tal, vi i denne Sag have at arbejde med, gjorde dog mangehaande Betæneligheder gældende og sagde, at det var i højeste Grad vigtigt at komme til de rigtige Tal. Nu vil jeg dog spørge den højtærede Indenrigsminister, om det ogsaa nu er af Vigtighed at komme til de rigtige Tal overfor det Alderdomsforsørgelsesforslag, som han har taget under sin Beskyttelse? Hvis det nemlig har nogen Interesse (H. O. L. C.): Det er ikke saa nødvendigt) naa, det er ikke saa nødvendigt, ja,

det kan jeg tænke mig, det maa være Grunden. Hvis det nemlig var nødvendigt, vilde jeg rette det Spørgsmaal til ærede Medlemmer, som ville stemme for dette Forslag: hvor ere da Tallene; jeg vilde spørge for Eksempel: hvor mange over 60 Aar er der nu under Fattigvæsenet, og hvor mange tressindstyveaarige falde ind under denne Lov? Det var et Spørgsmaal, som man i andre Lande, naar man behandlede denne Sag, sikkert vilde have anset det for om ikke nødvendigt, saa dog for særdeles nyttigt at have liggende til Stede med fornødent Svar paa, for at vedkommende Rigsdag eller vedkommende Ting kunde vide nogenlunde, hvad det var, de havde at gøre med og ikke skulde handle ud i Vind og Vejr. Men her foreligger intet som helst af den Ting. Man har indvendi imod vort Forslag, at det var meget nemt, at vi stillede de Tal op, som vi dog ikke paa nogle Hundreder kunne sige vare de nøjagtige Tal, og vi saa stillede Statens Garanti op bagved. Ja, ganske vist, sagde man, derved havde man sikret de paa-gældende, men Staten havde man ikke taget Hensyn til. Men hvad gøre ærede Medlemmer i dette Tilfælde? Vi havde som vort finansielle Grundlag sikret 9 Millioner efter en Beregning, som vi have den bedste Grund til at tro vil staa til, for saa vidt der overhovedet kan gives nogen Beregning, fordi vi havde de eneste Tal, som overhovedet kunne findes. Altsaa vi sagde: Her er 9 Millioner, og Staten garanterer for den Rest, som vi i øvrigt ikke troede vilde findes. De Herrer sige: Her er een og siden 2 Millioner og saa Kommunernes Garanti for, hvad der ellers behøves. Det er Deres Standpunkt i dette Forslag. Den Garanti, som man bebrejdede os, at vi lægge over paa Statskassen, og som i Virkeligheden slet ikke er effektiv eller vil blive effektiv, have De ikke Spor af Betænelighed ved at lægge over paa Landets Kommuner i langt større Maalestof, end det kunde gøres gældende overfor vort Forslag. Naar vi stode paa 62 Aars Alderen, saa staa de paa 60 Aars Alderen, og det vil sige saadan noget, som at der kommer 15,000 Mennesker mere ind paa Lovforslaget. Ogsaa i anden Henseende gaa de videre, for saa vidt de gøre gældende, at den Understøttelse, der gives, skal være en tilstrækkelig Understøttelse, alt hvad der behøves. Fra alle Sider blev det gjort gældende, at vort Forslag var altfor tarveligt, noget, som ikke vilde staa til, noget, man ikke vilde kunne nøjes med. Ja, det er noget, som jeg har troet det rigtigt for ikke at sige nødvendigt at minde de Herrer om, at alle disse Indvendinger, der